

lijd ik graag schipbreuk
Ik bezit een lichaam
dat van pijn nauwelijks meer kan
leven
met daar boven op een hoofd
dat alles aan moet zien
In de straten van Napels
en vooral bij Vito's
eet ik zoveel mogelijk ijs
en ik hoop intussen vurig
dat de cholera me op zijn weg zal
meenemen

Paolina

Voor ijs gaat mijn broer vaak uit
soms tweemaal op een dag
dat lijkt nog zijn enig genot
wanneer hij in het donker van zijn
kamer zit
in een van zijn zwarte buien
en hij denkt aan het ijs
dan sluipt hij als een kleine jongen
het huis uit
naar Vito's ijsalon
om daar grote hoeveelheden ijs te
eten
en te kijken naar de meute die
voorbij trekt

Giacomo

Er is een kind binnen in mij
dat drenst en zeurt
samen gaan we op weg naar de stad
om het ijs te kopen
Ik moeizaam lopend
en het kind stampend van ongeduld
Het heerlijke ijs
vaak is die gedachte
alleen al
voldoende

SCENE 3

Antonio

In Florence heb ik in het theater
Madalena Pelzet gezien

Fanny

Is dat niet een actrice

Antonio

Ja
en ik denk dat ik verliefd op haar ga
worden

Fanny

Doe dat niet
je weet toch dat ik je
op mijn lijstje heb

Giacomo

Ik ben bang voor zulke woorden
ik ben bang voor zulke mensen
die zulke woorden uitspreken
kunnen
die spreken over mensen
als over eieren

Fanny

Is hij ziek

Giacomo

Verontschuldigt U mij
mijn ogen doen pijn
en mijn been en mijn rug
verontschuldigt u mij alstublieft

Antonio

Hij is soms zo alleen met zijn pijnen
dat ook vaak ik die hem zo na staat
hem niet helpen kan
hij is zo gevoelig
en bovendien nog maagd

Fanny

Als sterrenbeeld

Antonio

Nee

wist jij dat Madalena Pelzet
de actrice
ook Lenina genoemd wordt
Le-ni-na alsof je tong een trapje
afgaat

Giacomo

hoog in het huis
in de spits van het huis zozeged
en het dak zal van glas zijn
zodat ik in de nacht kan kijken
om de sterren te tellen
en hun formaties te zien
sirius
cassiopeia
en het zwaard van orion
Het dak zal van glas zijn
men moet weten wat er buiten
gaande is

Fanny

Is hij ziek

Antonio

Nee hij reciteert een paar van zijn
gedichten

Fanny

In de stad had ik al gehoord
over deze dichter
die aan de voet van de Vesuvius
moet wonen
dat heeft mijn nieuwsgierigheid
gewekt
alleen nieuwsgierigheid
heeft me onmiddellijk
in gesprek gebracht
met deze Antonio Ranieri
deze prachtige man met blonde
krullen
en nu heeft deze nieuwsgierigheid
me hier gebracht
op de hellingen van de Vesuvius
waar zij wonen
de dichter en de vriend
Bij mij gaat alles zo eenvoudig
ik zoek diepgang
en bij de Vesuvius vind ik het
De dichter is mooi melancholisch en
geniaal
de ander is charmant
dat zijn zo van die eigenschappen
in vrienden

Giacomo

Denken
denken
vasthouden
de gedachten
zo lang mogelijk vasthouden
het hoofd vol woorden
woorden die gedachten vormen
Dat heb ik altijd al gehad
zodra ik spreken kon
zodra mijn ogen konden lezen
dat de woorden die ik denk
in mijn hoofd door elkaar lopen
honderdduizend woorden kruipen
als mieren door m'n kop
ik schreeuw ze hier tegen de
hellingen
en ze ketsen tegen de droge
lavasteen
met die woorden splijt ik de aarde
met die hardgeschreeuwde woorden
maak ik een barst in de aarde
een barst die langzaam openschuift
uitdijt
groter wordt
de huid van de aarde splijt
tot ik in het binnenste kan zien
het rode
hete
brandende binnenste
van de aarde
Hoe ik daar sta aan de rand van die
barst
ik die met mijn woorden
een wond geslagen heb

in de aarde

Fanny

Waarom zit hij met zijn vingers in
zijn oren

Antonio

Hij luistert naar zijn innerlijke stem

Fanny

Misschien wil hij ons niet horen,
lieveling

Antonio

Misschien is dat het, lieveling

Fanny

Kus me

Giacomo

kus me asjeblijft

De moeder

Al vroeg heeft mijn zoon voor het
slapen gaan
gebedeld om een kus van mij
zo klein als hij was
zodat hij helemaal niet weten kon
wat dat wil zeggen
een kus
gebedeld heeft hij
Ik moest hem elke avond voor het
slapen gaan
een kus brengen
zulke eigenaardige gewoontes
heb ik mijn zoon zo snel afgeleerd
een hand op zijn hoofd kan hij
krijgen
een moment
niet langer
want van kussen voor het slapen
gaan
krijgt het kind een ongezonde hang
naar warmte
en verwenning
Met gevoelens is het net zo als met
geschenken
te veel van het goede maakt het
kind
tot een onuitstaanbaar kind
en later tot een onuitstaanbare
volwassene
dat hebben mijn man en ik altijd
voorkomen
nuchterheid moeten de kinderen
leren
niet de decadentie van de gevoelens
gevoelens zijn gedegeneerde
uiteinden
van het zenuwgestel
die dienen nergens toe
Het lichaam moet een bastion zijn
heb ik mijn zoon gezegd
ook al was hij nog maar klein
en smeekte hij me om die kus
het lichaam moet een bastion zijn
dat men moet oefenen
de kinderen zullen niet
onvoorbereid
de wereld in gaan
Gevoelens zijn barrières op hun
rechte weg
De affecten tussen ouders en kind
zullen terughoudend zijn
omwille van de geestelijke hygiëne
De onbuigzaamheid van de ouders
sterkt de persoonlijkheid van de
kinderen
de familie bestaat alleen bij gratie
van de afstand tussen de
familieleiden
zonder dat verliezen wij ons respect
en zonder het respect
verliezen wij onze ruggegraat
daarom
en daarom alleen
heb ik mijn zoon de kus verboden

Fanny

Kus me alsjeblijft

Antonio

Waar is Giacomo

Fanny

Die maakt het dak

Antonio

Dan kus ik je

Giacomo

De hamer!
De hamer!
De hamer!

de hamer valt

Scène 4

Giacomo

Ik stel me voor
het portaal zal van glas zijn
met deuren die naar buiten open
gaan
rondom zien wij de landerijen
en de wijngaarden
die droge natuur van de Vesuvius
twee ligstoelen staan in die erker
alles rondom van glas
de zon staat op aan de andere kant
van het huis
zo is het aangenaam en koel in ons
portaal
wij
jij en ik
zijn heel oud
stokoud
maar onze ogen zijn nog goed
De twee ligstoelen staan dicht naast
elkaar
en uren lang zitten wij daar
en zeggen niets
we kijken naar de natuur

Antonio

En we lezen heel langzaam
een paar bloedmooie zinnen
uit een boek
Op een klein tafeltje
staan twee glazen met ijshee
De ijsblokjes tinkelen
en jij zegt
'alles hetzelfde
alleen anders'
en ik knik

Giacomo

We buigen naar elkaar toe
en vergelijken de levervlekken op
onze handen
dan leunen we weer achterover
we bekijken het landschap
dat al die tijd hetzelfde is gebleven

Antonio

Vanavond zie ik Lenina

Giacomo

Je gaat weer naar Florence

Antonio

Ik moet haar zien
Binnenkort gaat ze op tournee
Fanny blijft hier
Ze is buitengewoon geïnteresseerd
in je gedichten

Giacomo

Ah, de liefde op papier
die ken ik al zolang
aan duidelijkheid geen gebrek
als een boodschapper van de goden
heeft hij Fanny hier bij me
neergelaten
maar niet één moment
is ze met mij alleen geweest
zonder zijn naam te noemen
Uiteindelijk gaat dat bij mij altijd zo